

Eina nuo 1988 m. spalio 28 d.

LIETUVOS POLITINIŲ KALINIŲ IR TREMTINIŲ SAJUNGOS SAVAITRAŠTIS

* 2012 m. vasario 24 d. *

Apdovanotas LPKTS pirmininkas Povilas Jakučionis

Vasario 15 dieną Lietuvos valstybės atkūrimo dienos proga krašto apsaugos ministrės Rasos Juknevičienės įsakymu už ypatingus nuopelnus ir asmeninį indėlį jamžinant Lietuvos laisvės kovą, ginkluotos rezistencijos dalyvių atminimą, tradicijų sukūrimą ir puoselėjimą, Lietuvos pasipriešinimo okupantams istorijos garsinimą ir jaunimo patriotinį ugdymą Lietuvos

Respublikos krašto apsaugos ministerijos Baltojoje salėje iškilmingo miėjimo metu medaliu „Už nuopelnus“ buvo apdovanotas dr. Povilas Jakučionis, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sajungos pirmininkas.

Sveikiname ir linkime toliau darbuotis dėl Lietuvos.

LPKTS valdyba,
„Tremtinio“ redakcija

Krašto apsaugos ministrė Rasa Juknevičienė įteikė apdovanojimą LPKTS pirmininkui Povilui Jakučioniui

Santakos garbės ženklaus apdovanoti LPKTS vadovai

Kauno Rotušėje vasario 15-ąją Valstybės atkūrimo dienos proga Kauno miesto meras Andrius Kupčinskas įteikė Santakos garbės ženklus ir pasidabruotus bei žalvarinius Jono Vileišio medalius. Šie apdovanojimai kasmet skiriami kauniečiams, savo darbais padedantiems išvirtinti valstybingumą, atliekantiems svarbius, reikšmingus darbus.

Džiugu, jog tarp apdovanotųjų – ir ilgamečiai Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sajungos vadovai: 1-ojo laipsnio Santakos garbės ženklas įteiktas LPKTS valdybos pirmininkui Antanui Lukšai, 3-iojo laipsnio – valdybos pirmininko pavaduotojai Jūratei Elžbietai Marcinkevičienei.

(keliamas į 2 psl.)

Apdovanoti LPKTS vadovai su Kauno meru ir bendraminčiais
Jono Ivaškevičiaus nuotr.

Paminėta 1949-ųjų vasario 16-oji

Vasario 16-ąją minint Valstybės atkūrimo dieną prie Krašto apsaugos ministerijos, šalia generolo Jono Žemaičio-Vytauto paminklo, surengta ceremonija paminėti 1949 metų vasario 16-osios Lietuvos laisvės kovos sajūdžio tarybos Deklaracijos paskelbimo 63-iasias metines.

Renginyje dalyvavo Seimo pirminko pavaduotojas Česlovas Stankevičius, Seimo nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Arvydas Anušauskas, krašto apsaugos sistemos vadovybė, Lietuvos kariuomenės kūrėjai savanoriai, įvairių visuomeninių organizacijų atstovai, vilniečiai ir miesto svečiai.

Kreipdamasi į susirinkusiuosius krašto apsaugos ministrę Rasa Juknevičienė sakė: „1949 metų Deklaracija, kurią sukūrė ir pasiraše visų partizanų apygardų vadai, labai stipriai sujungia, suriša abi dienas – Vasario 16-ąją ir Kovo 11-ąją. Abi Lietuvos. Aną – Vasario 16-osios Lietuvą ir Kovo 11-osios Lietuvą“.

„1949-ųjų Vasario 16-ąją mes vis dar atrandaame, – pastebėjo ministrė. – Ji vis dar néra tiek giliai kiekvieno lietuvio širdyje, kiek yra 1918 metų Vasario 16-oji. Tačiau tai yra labai svarbios, viena kitą papildančios datos ir šventės.“ Krašto apsaugos ministrė savo kalboje taip pat sakė pastebinti, kad Lietuvos visuomenėje daugėja meilės savo šalai: „Patriotiskumas tikrai nėra praeitis. Jis ateina, sugržta, su kiekvienais metais jo matau vis daugiau ir daugiau“.

Sveikindamas susirinkusiuosius Lietuvos valstybės atkūrimo dienos proga Lietuvos kariuomenės vadas generolas leitenantas Arvydas Pocius sakė: „Lietuvių tauta žino laisvės kainą. 1949 metų vasario 16-osios Dek-

laracija buvo įrodymas dar kartą, kad nors mes buvome okupuoti, bet nenugalėti.“ Kariuomenės vadas pabrėžė, kad kova už laisvę nesibaigė ir tuomet, kai žuvo paskutinysis ginkluotas Lietuvos partizanas, ji tėsėsi iki pat 1990-ųjų kovo 11-osios.

Visų žuvusiuų už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę atminimas buvo pagerbtas tylos minute. Lietuvos kariuomenės garbės sargybos kuopa atliko tris salves – už Lietuvos valsty-

Prie Krašto apsaugos ministerijos, šalia generolo Jono Žemaičio-Vytauto paminklo, surengta ceremonija paminėti 1949 metų vasario 16-osios Lietuvos laisvės kovos sajūdžio tarybos Deklaracijos paskelbimo 63-iasias metines

bė, Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę, už 1949-ųjų vasario 16-osios Deklaracijos signatarus.

Šią 1949-ųjų Deklaraciją, partizanų deklaraciją, krašto apsaugos sistemos vadovybė įteikė renginyje dalyvavusiu jaunimo organizacijų atstovams – jaunesiems šauliams, skautams ir ateitininkams.

Renginio metu partizanines dainas dainavo Jono Žemaičio Lietuvos karų akademijos choras „Kariūnas“, savo mintimis apie Vasario 16-osios reikšmę pasidalijo jaunoji šaulė Oreta Buožiūtė.

„Tremtinio“ inf.
Alfredo Pliadžio nuotr.

Kovo 17 d. (šeštadienį) „Girstučio“ kultūros ir sporto centro salėje (Kovo 11-osios g. 26, Kaune) įvyks LPKTS XIX ataskaitinis rinkiminis suvažiavimas. Suvažiavimo pradžia 11 val.

LPKTS valdyba

Tarp Rytų ir Vakarų

Tokiu pavadinimu „Homo liber“ leidykla išleido Norberto Algio Penkaičio knygą „Daugelis aplinkybių lėmė, kad man, gimusiam tarpukario laikinojoje sostinėje Kaune, patyrusiam sovietų okupacijos pradžią, norom nenorom Antrojo pasaulinio karo metais teko atsidurti ir integruotis hitlerinėje Vokietijoje ir netgiapti hitlerjugendo nariu,“ – rašoma įžangoje ir ten pat paaiškinama, kad „Autorius tikslas – pasidalinti savo išgyvenimais bei patirtimi skirtingose politinėse ir ekonominėse santvarkose, atkreipti dėmesį į sistemą, tradiciją, ir įpročių plusus bei minusus, taip pat į buvusios sovietinės sistemos reliktus ir absurdus.“

Imperinės politikos pasekmės

Diktatorių Stalino ir Hitlerio 1939 metų rugpjūčio 23 dienos slaptu sukalbiu Maskvos Kremlie buvo numatyta sutartinai užpulti Lenkiją ir pasidalinti jos žemes. Šis agresorių vadeivų suokalbis tapo „teisiniu“ pagrindu, dalinant Rytų bei Vidurio Europos nepriklausomų valstybių teritorijas. Lietuva buvo priskirta Vokietijos Reichui, po to išmainikauta ir atiteko Sovietų sąjungos iškaba prisdengusiai Rusijos imperijai. Šis imperinių vadeivų suokalbis nulėmė pusę amžiaus trukusią Lietuvos okupaciją, kuri rėmėsi genocido politiką.

Pažintis su KGB ir su Sajūdžiu

Knygoje autorius aprašo nacistinės ir komunistinės Vokietijos laikotarpis, bolševikų okupuotos Lietuvos gyvenimą, tarnybos metus, praleistus sovietų armijoje, patirtą pžintį su KGB, vokiškajį gyvenimo būdą, susipažinimą su Sajūdžio aktyvistais ir kolaborantais, pateikia savo požiūrį Lietuvos vidas gyvenimo problemas ir motyvuotus, kritiškus Lietuvos ekonomikos vertinimus. Autorius – ekonomikos mokslo daktaras.

Viltis ištirkti į Vakarus

Frontui slenkant į Vakarus autoriaus tévui, įkalintam Buchenvaldo NKVD lageryje, pavyko ištirkti ir prasmukti į Vakarų Berlyną. „Nepaisant nusivylimu, kad iš postalinistinės valstybės neverta tikėtis teisingumo, visas gyvenimas igijo naują prasmę, nes atsirado viltis ne tik pasimatyti su tévuu, bet ir ištirkti iš sovietinio lagerio“, – rašo autorius. Jam pavyko susiekti su tévu.

Autorius, kaip piliečio ir kaip mokslininko, patirtis buvo vienareikšmiška – sovietinis gyvenimo būdas stipriai varžė kūrybinio darbo galimybes. „Nors VFR politikai ir visuomenė komunizmo idėjas atmetė, tačiau SPD kairysis sparnas labai naijai traktavo socialistinę santvarką ir nesugebėjo realiai įvertinti Sovietų sąjungos diktatūros esmę ir jos imperialistinės politikos.“ (95 p.)

Senosios kartos moralė

„Senosios kartos vokiečiai prisimena prieškarinius laikus, kai gatvėje paliktu dviračių rakinti nereikėdavo. Kai kuriuose Vakarų Vokietijos regionuose dar ir šiandien mažų miestelių gatvėse galima užtikti ant stalų ir „likimo valiai“ palikus vaisių ir kitų produktų maišelius su nurodytomis kainomis ir dėžute pinigams, kurių niekas nesaugo, bet tokį savitarnos stalų vis mažėja...“ (101 p.) „Vienas iš išlikusių tipiškų sovietinės savitarnos reliktų yra valstybinių institucijų valdiški namai ir butai, prabangiu automobilių ūkiai, poilsiauvietės ir valgyklos.“ (127 p.) Tai buvo partinės nomenklatūros privilegija, kuri visutinio deficitu salygomis buvo plačiai praktikuojama.

Visiška prezidentų priešingybė

„Didelę įtaką valstybei turėjo Algirdas Mykolas Brazauskas (...) Nors Brazauskas buvo pažangesnis, lanktesnis, nesukaustytas komunistinės ideologijos, kaip daugelis jo bendražygių, tačiau atskirattyti kai kurių tipiškų sovietinių vadukų bruožų jam nepavyko, beje, neatrodo, kad jis būtų to siekės. Todėl jo valdymo laikais dar galiojo komunistams į kraują įsigérę tokie įpročiai, kaip viršininko viršenybė prieš įstatymus, autoritarizmas, sovietinio tipo frazeologija, populizmas, privilegijos, savigra ir nulinė savikritika.“ (128 p.)

„Brazausko įpėdinis Valdas Adamkus kaip prezidentas buvo visiška jo priešingybė ir pasireiškė kaip vakarietiskos demokratijos ir diplomatijos atstovas bei aukštos moralės principų propaguotojas. Vidaus politika, deja, nebuvo jo prioritetas“ (129 p.) „Neginčiamai didelis Adamkaus nuopelnas yra Lietuvos integracija į NATO ir ES. (...) Jam taip pat pavyko užmegzti ir palaikti gerus santykius su demokratiniem užsienio valstybėmis. (130 p.)

Antiglobalizmas ir pseudopatriotai

„Daugelis mūsų posovietinės visuomenės, taip pat dalis, déjēsi sovietiniai patriotai, staigiai tapo Lietuvos pseudopatriotais, mėgstanciais postringauti apie antiglobalizmą. (...) Antiglobalizmo šaknys yra tautinis egoizmas, kuriam giminės rasizmas, šovinizmas, tuščias didžiavimasis savo kilme (verčiau didžiuotis savo darbais), netolerancija kitų tautų ir religijų atžvilgiu. Dėl visų nesėkmių jiems kalčiaus būna kitatačiai ir „supuvę Vakarai“. (141 p.) „Antiglobalizmas reiškia atsiribojimą nuo senas demokratrijos tradicijas turinčių šalių, nuo techninės mokslo ir kultūros pažangos bei ekonominės laidos.“

Šiame rašinyje paliesti tik keli autorius nagrinėjami klausimai. Knyga verta platesnio kritiško dėmesio.

Edmundas SIMANAITIS

Latvijos piliečiai referendume apgynė savo valstybinę kalbą

Latvijoje šeštadienį už antrosios valstybinės kalbos statuso suteikimą rusų kalbai balsavo 24,8 procento, prieš – 74,8 procento referendumė dalyvavusiu rinkėjų. Iš viso referendumė dalyvavo daugiau nei 70 procentų teisė balsuoti turinčių gyventojų.

Europarlamentaras prof. Vytautas Landsbergis naujienų agentūrai BNS teigė, kad Latvijos piliečiams referendumė nubalsavus prieš rusų, kaip antrosios valstybinės, kalbos įteisinimą, tautinių mažumų kiršintojus turėtų apraminti ir Lietuvoje.

„Nemanau, kad Lietuvoje kaip nors blogai turėtų atsiliepti, aš manau, priešingai, tas balsavimo rezultatas rodo, kad blogi tikslai nelaimi. Aš manau, kad mažiau seksis kiršinti“, – BNS sekretorių sakė V.Landsbergis.

Jo teigimu, tautinių mažumų vardu Lietuvoje kalbantys asmenys neatspindi jų realios padėties, o rodo „užsienio politikierių įtaką“.

„Tie santykiai (lietuvių ir Lietuvos tautinių mažumų, – BNS) nėra problemiški, jeigu nebūtų kiršinimo. Be abejio, jeigu būtų referendumumas Latvijoje laimėjės, tai čia labai pakeltų galvas kiršintojai, o dabar, kadangi jis pralaimėjo, ir tokiu dideliu procentu, tai turėtų apsiraminti. Nebent visai neturi proto“, – sakė europarlamentaras.

V.Landsbergis teigė, kad referendumės parodė Latvijos gyventojų vienybę.

„To tikrai turbūt nesitikėjo iniciatoriai nei Maskvoje, nei Rygoje. Rezultatai, ko gero, yra priešingi, negu laukta. Matomas latvių ir lojalų Latvijai piliečių susivienijimas užuo lauktas suskaldymas į dvi dalis, kur būtų suprišinti latviai ir ne latviai, tuo ne latvius dirbtinai vadinant jau gal ne senoviskai tarybų tauta, dabar vadinant rusakalbiais, nors tai toli

gražu ne vien rusai. Bet juos norima pajungti po šita formule, ko gero, ir tiesioginei Rusijos ambasados įtakai“, – BNS sakė europarlamentaras.

Jis svarstė, kad vienas iš referendumės tikslų buvo parodyti Latvijos rūsas „penktąja kolona“, kuri nori Latvijai būti, siekia pažeminti latvius, pakirsti pasitikėjimą ateitimis.

„Turbūt tokio „penktosios kolono“ vaizdo tikrai nepavyko sukurti, nes tam pasipriešino sąžiningi ir sąmoningi rusai“, – teigė V.Landsbergis.

Seimo pirmmininkė Irena Degutienė Lietuvos parlamento vardu pasveikino Latvijos Respublikos piliečius, referendumė išsaugojusius savo konstitucinę teisę dėl valstybinės latvių kalbos ir pabrėžę broliškos latvių kalbos unikalumą ir jos svarbą visam latvių tautinio tapatumo išsaugojimui.

„Latvijos visuomenė tvirtai ir galutinai apsisprendė, kad latvių kalbos, kaip valstybinės Latvijos kalbos, įteisinimas – tai vienintelis keliai į darinių Latvijos visuomenę ir latvių tautos unikalumo išsaugojimą“, – savo laiške Latvijos Saeimos pirmininkė Solvitai Aboltinai teigė I. Degutienė.

Pasak Lietuvos užsienio reikalų ministro Audroniaus Ažubalio, Latvijos piliečiai referendumėje apgynė savo valstybinę kalbą ir baltiškos kultūros tēstinumą.

„Tai yra Latvijos valstybingumo pasiekimas, kuriuo Latvija gali pagrįsti didžiuotis, o mes, lietuviai, ir visos kitos tautos privalome gerbti“, – „Delfi“ sakė ministras.

Kartu jis pabrėžė, kad Baltijos valstybės visada gerbė ir toliau puoselės kultūrinę bei kalbinę įvairovę, tačiau tai niekam nesuteikia teisės klibinti valstybės ir tautos pamato – valstybinės kalbos.

„Tremtinio“ inf.

Santakos garbės ženklais apdovanoti LPKTS vadovai

(atkelta iš 1 psl.)

LPKTS valdybos pirmininkas Antanas Lukša atsiimdamas apdovanojimą dėkojo už suteiktą garbę ir visus susirinkusiuosius paragino „laikyti frontą“.

„Vasario 16-oji primena valstybės nėštą kelią. Už valstybės atkūrimą reikia padėkoti Vasario 16-osios Akto signatarams ir visiems, kurie išsaugojo valstybingumą: karininkams, partizanams, politiniams kaliniams ir tremtiniam. Mes minime tris su valstybingumu susijusias datas: Liepos 6-ąją, Vasario 16-ąją ir Kovo 11-ąją. Visos jos svarbios, visos pabrėžia mūsų valstybės istoriją. Vakar atidėrėme parodą, skirtą Kauno pilies gynėjams. Kęstučio sūnus Vaidotas tris savaites vadovavo mūšiui. Nors pilis buvo sugriauta, tačiau šis mūšis su-

stabdė kryžiuočių veržimąsi į Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės vidų. Tai garbingi mūsų istorijos puslapiai. Sveikinu Valstybės atkūrimo dienos proga. Man malonu šios šventės proga garbiems asmenims įteikti Santakos garbės ženklus ir Jono Vileišio medalius“, – sveikindamas apdovanotuosius sakė Kauno miesto meras Andrius Kupčinskas.

Palaikyti ir pasveikinti vadovų Kauko Rotušę atskubėjo būrys LPKTS Kauno filialo narių, po šventės sugrįžę į LPKTS būstinių jie buvo šiltai sutiki ir pasveikinti negalėjusių dalyvauti ceremonijoje. Dėkodami už sveikinius Antanas Lukša ir Jūratė Marcinkevičienė pabrėžė, jog šis apdovanojimas skirtas ne tik jiem, bet kartu ir visiems aktyviems LPKTS nariams.

Rasa DUOBAITĖ-BUMBULIENĖ

„Kiekvieną kartą, kai užėja ledynmetis ir vėl atsitraukia, lieka pelkė. Po ją klampoja mamutai ir krokodilai.“

Bet štai ten už Katedros ir aukštumų. Ojoje pilis... Pilyje nuo amžių telkiasi piliečiai. Gina ją, kaip savo gyvastį ir garbę.“

Vytautas Landsbergis
Vilnius, 2012 m. vasario 16 d.

Tai – taikliausia metafora, apibūdinanti mūsų dienas – čia ir dabar. Ją mums visiems padovanojo Atkuriamojo Seimo pirmininkas, europarlamentaras Vytautas Landsbergis Vasario 16-osios minėjime kalbėdamas mūsų Tautos istorijos šventovės – Signatarų rūmų balkone. Tai – iššūkis visiems doriems Lietuvos žmonėms, kurie dar tebesijučia esą tos valstybės garbingais piliečiais ir veiklos programa visoms patriotinėms organizacijoms, kurioms svarbu mūsų tautos ir mūsų valstybės likimas ir išlikimas.

Dvasinga lietuvių tauta metaforiškai kalbą puikiai supranta. Taiklios metaforos neretai tampa jų dvasiniai orientyraus gyvenime ir dar dažniau – kovoje už istorinį ir teisinį teisingumą mūsų valstybėje.

Šviesaus atminimo ponai Vincenta Lozoraitienė savo priešmirtiniame laiške savo giminaitei, moterų organizacijoms, paliko panašią metaforą: „Išravėkite piktžoles ir tada jūsų darželiuose vėl rūtos sužaliuos“. Ją padovanojo mums jos dukterėčia prof. Dalia Brazauskienė. Ta metafora tapo Lietuvos moterų lygos materializuota veiklos programa. Tuo keliu einame jau dvidešimt metų. Ir mums atrodo, kad piktžolių Lietuvoje siek tiek sumažėjo.

Nusausinkite pelkę, įvardykite po ją klampojančius mamutus ir krokodilus, neutralizuokite juos, stumkite į istorijos šiukslyną... Ir tik tada tapsite garbingais Lietuvos piliečiais, Vinco Kudirkos žodžiais tariant, „javeikusiai savo juoduosis“, ir apgynusiai savo valstybės „gyvastį ir garbę“. Tai dabar – svarbiausia.

Tačiau kaip išravėti piktžoles ar nusausinti pelkę savo piliečių sielose? Juk daugelio sielos dar stipriai iššalusios sovietmečio ledynmete...

Žmogaus siela – subtilus dalykas. Ji sunkiai pasiduoda moksliniams tyrimams, juolab kai tautinių vertybų sistema yra išplauta – komunistų ir komjaunuolių liberalų, dabar plaunama visokio plauko

globalistų. Dvasingas žmogus Juozas Dapšauskas mano, kad žmogaus sielą reikia „matyti širdimi“.

Gyvenime man labai pasisekė, kad tarp rašytojų, nuolat besiskundžiančių „tuštymečiai sielose“, teko sutikti talentingą rašytoją, buvusį mokytoją Kazys Paulauskai, savo herojus „matantį širdimi“. Apie vieną jo knygos „Sibiro vagonų romaną“ herojų, sutraškytą komunistinio ledynmečio, neseniai rašiau straipsnyje „Kolaborantų tragedija ir beprasmybė“ („Tremtinys“, 2011 m. lapkričio 25 d.).

Dabar mano rankose kita Kazio Paulausko knyga „Akmenuotame Letos krante“, jungianti to paties pavadinimo apysaką ir romaną „Bégantile do lytimis“. Tai tospacios literatūrinės krypties, kaip ir „Sibiro vagonų romaną“, knyga, atskleidžianti kitas bolševikinio ledynmečio stingdomos lietuvių sielos formas ir metodus. „Sibiro vagonų romanė“ rašytojas atskleidžia kolaboravimo su okupaciniu režimu genezę žmogaus sieloje ir jo anatomiją; „Akmenuotame Letos krante“ – gramzdinimo į alkoholizmą ir sąžinės rovimo iš žmogaus sielos anatomiją.

Savo ankstesniame straipsnyje rašiau, kad tai nauja, Lietuvoje besiformuojanti ir dabar pati aktualiausia ir reikalingiausia sutrikusioms mūsų sieloms literatūros kryptis, argumentuotai ir įtikinmai paaiškinanti, kaip po okupacijos ledynmečio atsidūrėme dabartinėje moralinėje (beje, ir politinėje) pelkėje.

Filosofas prof. Vytautas Radžvilas rašė, kad kiekvieno inteligenčio, ypač rašytojo, pašaukimas ir misija – rodyti, kaip turi būti. Rašytojas Kazys Paulauskas pasirenka atvirkštinį variantą – kaip neturi būti, parodydamas to, kas yra, šlykštumą ir nedermę su humanistinėmis, juolab lietuvių tautinėmis vertybėmis.

Apsakos ir romano siužetai nesudėtingi: apysakoje aprašoma jauno, talentingo mokytojo fiziko Algirdo Laukio darbas tuometinėje tarybinėje mokykloje, pasitikusioje šūkiu: „Tarybinė mokykla – būsimųjų komunizmo statytojų kalvė!“, ir jo likimas dvasiniam ledynmečiui pražudžius jo sielą; romane „Bégantile do lytimis“ – kito mokytojo istoriko Regimanto, baigusio universitetą „rau-

donu“ diplomu, sparčiai kopusio karjeros laiptais ir pasiekusio išsvajotą viršukalnę – tapusio N miesto Komunistų partijos komiteto ateismo instruktoriaumi, istorija. Jo vizijose KP komitetas atrodė kaip šviesos, teisingumo ir galybės rūmas ir jam atrodė, kad „Iš šio pastato sklinda į miestą daugybė arterijų, čia miesto širdis, visus maitinanti, įkvėpianti gyvybę“.

Apsakos ir romano herojus sieja bendras bruožas – ir vienas, ir kitas vaikinas dar nepraradę sąžinės. Dėl to jiems taip sunku. Algirdas palūžta, prasigeria, degraduoja skësdamas alkoholyje, ir knygos pabaigojeji paliekame psichiatrijos ligoninėje, praradusį viską – darbą, meilę, svajones, su praradimų karteliu jo sieloje. Jo palatos kaimynas, „auksinių“ rankų chirurgas Mikulėnas, suvokdamas savo gyvenimo tragiskumą, ligoninėje nusizudo. Žaliasis velnias – alkoholizmas pražudo ne tik žemo intelekto darbininkus, bet ir intelektualus.

Remigijus, našlaitis, užaugęs vaikų namuose, į juos pamatas po tévų, partizaninio karo dalyvių, žūties, ir jau išauklėtas komunistine dvasia, KP komitete patekės po dar sunkesnui nei Algirdas komunistinės ideologijos presu, atsilaiko ir išsigelbsti prisilausdamas prie tautinių vertibių – Tikėjimo šaknų.

Gal būtų atsilaikęs ir Algirdas, jeigu būtų žinojęs komunistų „naujo žmogaus – homo sovieticus“ kūrimo doktriną. Rašytoja Zoja Krachmalnikova, dabartinės rusų literatūros psichologinės krypties viena iš ryškiausių atstovų, savo studijoje, kurią glaustai, bet įvairiapusiai nagrinėju savo knygoje „Antikomunizmas“, rašė: „Baisiausia, kad nuo pat pirmųjų Komunistų partijos dieinėjosi vadai genialiai suprato, kad svarbiausia – sukurti mąstymo modelį, pateisinantį visus komunizmo nusikalimus, sukurti „naują sąžinę“, ijos pamatą dedant smerdikavio logiką – viskas leidžiamą, kas padeda partijai“. Šitas mąstymo modelis sovietiniame gete tapo privalomais ne tik partijos nariams, bet ir visai visuomenei. Švietimo ir kultūros įstaigos turėjoapti svarbiausiomis tos doktrinos vykdymojomis, kurti naujų žmogų „homo sovieticus“ – aukščiausią pakopą žinduolių klasifikacijoje. Prof. V. Landsbergis straipsnio pradžioje cituoja moje kalboje

pateikę to žmogaus naują lietuvišką įvardijimą – „piltvetis“.

Apsakosje ir romane pateikiama ilga galerija spalvingų asmenybių, kurių kiekviena kitaip kuria „naują žmogų“, kartais savo kūrybą sukarikatūrindama. Mokyklos direktoriaus pavaduotoja Bakšienė (ji ir mokyklos partinės organizacijos vadovė, kurios bijo prisitaikėlis direktoriui Šniurevičiui), stropivisių nuleidžiamu iš KP komiteto instrukcijų, metodikų, ntarimų, pritarimų vykdytoja, kiekvienam žingsnyje kartojasi: „Reikalausime, svarstysime, priversime, pagerinsime, pasiekisime, įpareigosime“.

Jai jau pavyko suburti aplink save vidutinybių mokytojų būrij, kurie besąlygiškai vykdo visus partinius potvarkius, nes kaip gi kitaip: juk mokykla – komunizmo statytojų kalvė; spalvingas istorijos mokytojas Kačiušis, mėgtantis pagerti iš svetimo kišenės; prasinėjantis iškilmių progomis gėlių iš mokytojų ir jas tuo pat vežantis į Rygą parduoti, tad „gerai gyvenant“.

Miesto KP komitete, kur darbuotojai nuolat „pamaloninami“ deficitinėmis prekėmis, pagrindinis inspektorius uždavinys – šnipinėti, ką daro jų kolegos ir žymiausiai miesto žmonės religinių ir tautinių švenčių metu – per Vėlines iki išnaktų budeti kapinėse ir stebeti, tikintis sutiki pažystamų veidų, kad vėliau galėtų pa-skusti; per šv. Kalėdas stoveti po sekamų žmonių langais, gal pamatys papuoštą eglutę ir sekamo žmogaus šeimą, valgančią Kūčias; tas pats ir per Velykas; eiti į bažnyčią ir klausytis kunigo pamokslo, gal išgirs ką netinkamo, trukdančio „homo sovieticus“ kūrimui; šv. Kalėdu išvakarėse važiuoti į kaimus ir skubančioms ruošti Kūcių stalą moterėlėms skaityti ateistinę pa-skaitą ir kita.

Remigijų, mąstantį ir išsilavinusį vaikiną, tokios užduotos žemino – jas vykdydamas visą laiką jautė didelių psichologinių diskomfortų; labiausiai stebino kolegų abejingumas, besąlygiškas paklusnumas individu orumą naikinančiam presui, tarsi žmogus nebūtų žmogus, o tik kažkieno prisuktas mechaninis robotas, paklusniai vykstantis niekingiausias komandas, meluojantis klastodamas statistiką, siunčiamą į „centrą“. Po kiekvieno tokio žygio Remigijus ēmė jaustis tarsi

pamazgomis apipiltas. Pasutinės kantrybės lašas išseko, kai KP antras sekretorius Lukėnas ir jo komanda buvo atleisti iš darbo vien tik todėl, kad Lukėnas savo biografijoje nuslėpė šeimos tragediją: prieš daugelį metų dalyvavusius partizaniniame kare ir žuvusius savo brolius. Regimantas, vienintelis iš visų komiteto darbuotojų, pabandė užstoti ir teisinti Lukėnā. Tada visi nuo jo nusisuko, net nustojo sveikintis. „Ir pagaliau Regimantas susiprotėjo: visi jie sunerimę, visi dreba dėl savo kailio. Juk visi jie sudarė bendrą tuščios eigos mechanizmą, iš kurio išėmus vieną sraigtelį, gali pabirti ir visi kiti. Damoklo kardas, pakibęs virš Lukėno, tarsi pakibuo virš jų visų“. Kritinėse situacijose visada geriausiai atsiskleidžia, kas yra kas. Ypač aršiai ir ciniškai Lukėnā ir jam ištikimus darbuotojus puolė organizacijos skyriaus vadovas Mergšaitis, spinduliuodamas pasipūtimum ir „tykančio grobio plėšrūno žvėries akių blizgesiu“. Po posėdžio Remigijus suprato, kad jis čia, kaip ir Lukėnas – svetimkūnis, ir tolesnis jo buvimas komitete būtų žmogaus esmės savyje išdavystė.

Knygos pabaigoje Remigijus gržta į savo tautos ir Bažnyčios prieglobstį. Čia jis gražiai sutinkamas, džiaugiasi išlaisvinės sielą iš komunistinio ledynmečio gnaužtu.

Deja, po penkiasdešimties metų ledynmečio Lietuvoje, atkūrusioje nepriklausomybę, žmonių su atitirpintomis sielomis liko nedaug. Būtų dar mažiau, jeigu iš Sibiro tremčių ir gulagų nebūtų grįžusi dalis mūsų tautos sąžinės – politiniai kaliniai ir tremtiniai. Kita tautos dalis, deja, po ledynmečio virto pelke, po kurią klampoja mamutai ir krokodilai – dabartiniai mūsiškiai mergšaičiai, bakišnės, kačiušiai... Daugelis jų, lenktyniaudami ciniškumu ir niekšybėmis, kas danguiai jų padarys, užima aukščiausius valdžios postus, nes pelkė arba neina balsuoti, nenorėdama tiems krokodiliams pakenkti, arba balsuoją už juos.

Rašytojas negali nusaukti pelkės. Tačiau jis gali, kaip tą savo knygose daro talentingas ir įtaigus rašytojas Kazys Paulauskas, įvardyti pelkės negandas ir įtikinti savo tautiečius, kad jie gali tai padaryti... ir sugeba žymiai daugiau, negu jie patys mano. Tam trūksta tiek nedaug – tik atitirpinti savo sielas.

Prof. Ona VOVERIENĖ

Lietuvos valstybininkui Stasiui Šilingui atminti

Po Santakos garbės ženklu ir pasidabruotų bei žalvarinių Jono Vileišio medalių įteikimo Kauno Rotušėje gausus būrys susirinkusiųjų patrakė į netoli ese esančią Daugirdo gatvelę, kur ant ketvirtuoju numeriu pažymėto pastato atidengtos atminimo lentos šiame name gyvenusiems: Valstybės tarybos pirmininkui, Seimo nariui, teisės ministrui Stasiui Šilingui ir žymiems lietuvių kultūros bei visuomenės veikėjams – Jonui Garalevičiui,

Šių atminimo lentų atidengimas yra labai svarbus – kitos kartos, jaunimas teirausis, žūrės, aiškinsis, kas buvo čia gyvenę žmonės. Svarbu, kad jie tai žinotų, nes mano senelis Stasys Šilingas visą gyvenimą iš širdies dirbo Lietuvai, vardanjos ateities“, – atidengimo ceremonijoje kalbėjo teisės ministro Stasio Šilingo vaikaitis, Vatikano radijo redaktorius Saulius Kubilius.

„Vasario 16-oji nebuvo vien tik data. Tai tūkstancių žmonių, kurie atkakliai gynė

priešinimo okupaciniams režimams dalyvių ir nuo okupacijų nukentėjusių asmenų teisių ir reikalų komisijos pirmininkas prof. Arimantas Dumčius dėkojo nepabūgiams šalčio ir atvykusiems į renginį.

Po atminimo lentų atidengimo Kauno miesto savivaldybės Vinco Kudirkos viešojoje bibliotekoje atidaryta paroda „Testamentas Lietuvai“, skirta teisininkui, valstybininkui, Sibiro lagerių kaliniui ir tremtinui Stasiui Šilingui atminti. Parodos parengimą iniciavo ir renginį vedė bibliotekos vyr. specialistė Dalia Poškienė, parodą, bylojančią Stasio Šilingo gyvenimo kelią, pristatė XXVII knygos mėgėjų draugijos narai: Zanavykų bendrijos vadovas, kultūros istorikas Albinas Vaičiūnas, prof. Arimantas Dumčius, Lietuvai pagrąžinti draugijos pirminkas Juozas Dingelis. Prisiminimais apie Dubrovlagą politinį kalinių Stasi Šilingą, nebojus nežmoniškų gyvenimo ir darbo sąlygų, ir tuomet, kai, rodos, nebubo vilties sugržti į Tėvynę, besidomėjusį okupuoto gimtojo krašto padėtimi, pasakojo kartu kalėjęs Algirdas Jakimavičius.

Aktorė Kristina Kazakevičiūtė skaitė valstybininko testamentą Lietuvai, solistas Danielius Sadauskas atliko dainą Stasio Šilingo žodžiais. Dalydamasis prisiminimais apie Stasio Šilingo šeimos tradicijas ir jas sugretindamas su šios dienos renginiais, Saulius Kubilius pasidžiaugė, kad jo senelio, valstybės ir visuomenės veikėjo Stasio Šilingo atminimas gyvas, o jo nuveikti darbai ir intelektualusis palikimas taip reikalingi dabartiniams kartos tautieciams.

Rasa DUOBAITĖ-BUMBULIENĖ

Renginyje kalbėjo Saulius Kubilius Dalios Poškienės nuotr.

Pauliui Galaunei, Vladui Putinskiui, Juozui Tallat-Kelpšai. Atminimo lenta su Stasio Šilingo bareljefu atidengta minint 50-iasias jo mirties metines. Šio Lietuvos valstybės politiko ir visuomenės veikėjo iniciatyva įkurta M.K. Čiurlionio galerija, Kauno meno mokykla, Operos teatras.

„Mano senelis du kartus buvo ištremtas į Sibirą. Pirmą kartą – iš savo dvaro Ilguvoje, antrą kartą, praėjus vos trims savaitėms po grįzimo iš tremties, buvo suimtas Kaune. Jam buvo labai skaudu, kad negali gyventi savo šalyje, kad turi palikti Kauną, nes buvo artimai su juo suaugęs.

Lietuvos nepriklausomybę, stiprino ją. Turime suprasti jų reikšmę, tinkamai juos pagerbti ir jamžinti atminimą“, – teigė Kauno meras Andrius Kupcius.

Atminimo lentas, jamžinus svarbių Kaunui ir Lietuvai žmonių atminimą, sukūrė skulptorius Vytautas Narutis.

Po iškilmingo atminimo lentų atidengimo, susirinkusieji buvo pakvieti į dabar šiame name įsikūrusi viešbutį „Daugirdas“, kur gurkšnodi am karštą arbatą klausėsi namo istorijos, kurią papasakoję viešbučio bendrasavininkas V. Žekas. Vienas iš renginio iniciatorių Seimo pasi-

Dékojame paaukojusiems knygos „Tremties vaikai“ leidybų:

Daliai Vagarytei-Liškienei – 100 litų,

Jeronimui Šalčiūnui – 100 litų,

Algimantui Lelešiui – 1000 litų,

Dalei Zinkenienei – 100 litų,

Liucijai Genovaitei Ruseckienei – 50 litų,

Irenai Mikutavičienei – 100 litų,

Julijonai Neverdauskienei – 200 litų,

Žirenai Ievai Pečiulienei – 100 litų,

Rimgaudui Ruzgiui – 50 litų,

Aldonai Vaitkevičienei – 200 litų.

LPKTS valdybos pirmininkas Antanas Lukša

Padėka

Dékojame paaukojusiems knygos „Tremties vaikai“ leidybų:

Daliai Vagarytei-Liškienei – 100 litų,

Jeronimui Šalčiūnui – 100 litų,

Algimantui Lelešiui – 1000 litų,

Dalei Zinkenienei – 100 litų,

Liucijai Genovaitei Ruseckienei – 50 litų,

Irenai Mikutavičienei – 100 litų,

Julijonai Neverdauskienei – 200 litų,

Žirenai Ievai Pečiulienei – 100 litų,

Rimgaudui Ruzgiui – 50 litų,

Aldonai Vaitkevičienei – 200 litų.

LPKTS valdybos pirmininkas Antanas Lukša

Ar galima šauniau sutikti Valstybės atkūrimo dieną

Ar galima šauniau sutikti Valstybės atkūrimo dieną, kai šios šventės išvakarėse gali nors trumpam pasiusti tikru, save išbandančiu kovotoju už savo Tėvynės laisvę ir nors mažą dalelytę suvokti to žavesio. Tos garbės. Ir tragedijumo.

Tada džiaugiesi, kad Kauno jūrų skautų laisvalaikio centras šiai dienai atminti turi puikų, jau seniai tradiciniu tapusį patriotinio ugdymo renginį. Mums, vaikams ir jaunimui, kasmet nepriklausomai nuo oro sąlygų, vasario 15 dieną organizuojamas patriotinis žygis tiek Valstybės atkūrimo dielei paminėti, tiek ir garbingą kelią pasirinkusiems Laisvės

kovo tojams atminti. Mūsų vyresnieji jūrų skautai, atvykę traukiniu nuo Pravieniškių, jaunesnieji – nuo Kruonio hidroakumuliacinės elektrownės, atitinkamai 25 ir 7 kilometrus pėsčiomis, nešini žygio vėliavėlėmis, iš prieškario

perimta jūrų skautijos vėliau, visi žygiuojame į Kruonį.

Jau vos atplėši kojas, junti visame kūne nuovargi. Žvarbokas véjas vis per-

Kauno jūrų skautai – žygio dalyviai

smelkia ir vis žeria ir žeria sniegą į veidą. Vis skaičiuojai skaičiuoj, o tą kilometrą, dar nenuveit, vis lieka ir lieka. Laikas slenka: įsijauti tai

į pirmojo Lietuvos valstybės savanorio, tai į Laisvės kovojo, tai į 1991 metų Nepriklausomybės gynėjo gyvenimą ir nuotaikas. Tada

siela imi geriau suprasti tą artimą, nors gal tik per kitų prisiminimus tau gyvą senelį ar prosenelį. O gal ir savo tévus. Būtent tada pajunti, kad savo Tėvynę pamilai daug smarkiau. Juk turbūt reta, kad mūsų dažnoje giminėje nebūtu knygnešio ar dalgiu ginkluoto sukilėlio, partizano ar savanorio, tremtinio ar tą mūsų kartai lemtingą Sausi kažką gynusio.

Norėtusi nebeeediti, su stoti. Jaunam, dar nepratu siam, žygiuoti sunkoka. Bet tave veda viltingas tikslas. Darbar jis – pasiekti Kruonį. (keliamas į 5 psl.)

Sveikiname

100-ojo jubiliejaus proga nuoširdžiai sveikiname inžinerių, aviatorių, 1941 metų Birželio sukilimo dalyvių, antisovietinės Lietuvės tautinės tarybos Kauno apygardos štabo organizatorių, buvusį politinį kalinį ir tremtinį, pasipriehinimo nacių ir sovietiniams okupaciniams režimams veikėją Viktorą ASMENSKĄ.

Linkime ilgiausią metų bei Dievo palaimos.

LPKTS valdyba

* * *

Garbingo 85-ojo gimtadienio proga sveikiname Kostą JOCIĮ, LLA karių ir rėmėjų sajungos narį, buvusį politinį kalinį, tremtinį.

Linkime stiprios sveikatos, neblėstančios energijos, Dievo palaimos.

Lietuvos laisvės armijos karių ir rėmėjų sajunga

* * *

Ziemos taku gimtadienis atejęs

Teatneša daug laimės, džiaugsmo valandų.

Lai sunkios dienos pralekia lyg vejas,

O laimės valandos lai slenka pamažu.

Garbingo 80-ojo jubiliejaus proga nuoširdžiai sveikiname buvusią Krasnojarsko krašto Biolšoj Unguto tremtinę, mielą mamytę Antaniną KASPERSKIENĘ-VIRGANAVIČIŪTĘ, gyvenančią Trakų rajono Ličiūniškių kaime.

Vaikai: Janina su Juozu, Juozas su Rima, ir vaikaičiai: Darius su Silvija, Ovidijus ir Vyktinas

* * *

Nuoširdžiai sveikiname bendražygę, Laisvės kovų dalyvę, radviliškietę Kazimierą LAUCIŪTĘ-BUTKUVIENĘ, Vasario 16-ąją Prezidentės apdovanotą Vyčio Kryžiaus Riterio ordinu.

Linkime sveikatos, dvasios stiprybės, dar ilgai būti pavyzdinga Lietuvos piliete.

Bendražygiai, Laisvės kovų dalyviai:
Sigita, Angelė, Bronė ir Petras

Ar galima šauniau sutiki Valstybės atkūrimo dieną

(atkelta iš 4 psl.)

Juk mums daug lengviau – guodi save: juk dabar nėra sovietinių žmones traiškančiu tanku ir ginklo buožėmis dažančiu desantininkų. Nėra savų išdavikų, nei ką tik gimusių Lietuvą puolusią rusų, lenkų, vokiečių karių... Juk po žygio nereikės tau sugrubuomis rankomis kasti miške bunkerį, kad galėtum alkanas žiemoti. Tikrai žinai, kad da-

niekis, tai tik patvirtina, kad žygis buvo „kietas“, o renginys – „ilgam išsimintinas“. Dar pagalvosi, ar tikrai mes užaugsimė verti tą didžiavyrių...

Sis tradicinis renginys vyksta būtent vasario 15-osios vakarą, nes būtent tada, 1946 metais garbingai žuvotrys vyrai: S. Lekavičius, J. Krušinskas ir P. Žukauskas, nešę į šį miestelį išskelti mūsų Trispalvę.

Žygiuoja jaunosios skautės

bar nebūsi žauriai nukankintas, išniekintas ir pušnuogis numestas miestelio aikštėje. Vien už tai, kad neši mažą Trispalvės gabalėli.

Jau Kruonio bažnyčioje sugužame, susispaudę sušylame, garbės sargyba gerbiame tautos vėliavą. Dalyvaujame aukojamose šv. Mišiose už didvyrius. Išvysi čia besimeldžiančią, tarsi Čiurlionio delnuose sumažintą, visą Lietuvą: buvusių tremtinę senutę ir karių, orių kaimo moteriškę ir žmogų iš Seimo, garsią daininkę ir dar mokyklos nelankantį vaiką.

Nešinas žvakele ar deglu, vėliava ar vien tuo sumišiusi jausmu, stoji į bendrą eiseną. Žinai, miške pakelėje degs raudonai skaudžios žvakės. Gal kažkas pakelėje prie mažų lauželių trauks gražias partizanų dainas. O šalia medinio kryžiaus žuvusiesiems gal ir tau bus suteikta garbė pastovėti sargygoje ar net pakelti renginiui Trispalvę. Giedosi himnų ir lauksi trijų šūvių salvės. Klausysi dainų ir kovoju sių, dabar kalbančių apie Laisvę. Gal prie didelio laužo vėl pamatysi, gal šikart ir pašnekinsi tą nepažistamą, nuo anjakart kažkodėl neužmirštamą ilgakasę...

Po to labai tiks karšta arbata ir savanorių karių dalija ma košė!

Prieš užmigdamas autobusėdar pasakysi, kad sunkiai be pakeliamos, vos nuo žemės atplėšiamos, nutrintos kojos –

Minėjimas šiemet išsiskyrė tuo, kad jame jau aiškiai dominavo jaunimas: jūrų skautai, jaunieji šauliai, Kaišiadorių Elekrėnų savivaldybių mokyklų mokiniai. Tai puikiai nuteikia, nes, spaudama rankose perimtą Trispalvę, stovi nauja karta.

Tradicinio šio jaunimo patriotinio žygio organizatorius – Kauno jūrų skautų laisvalaikio centras dėkoja Lietuvos kariuomenės Dr. Jono Basanavičiaus karo medicinos tarnybai už pirmą kartą teiktą paramą vaistinėlėmis bei už žygiuojančiuosius lydiusius karo medikus. Dėkui ir pirmą kartą žygio metu talkinusiai Kaišiadorių rajono policijai. Taip pat nuoširdžiai dėkingi Kaišiadorių rajono Dovainonių mokyklos vadovams ir darbuotojams, jau daug metų nemokamai visus žygeivius pavaisinantims karšta arbata bei leidžiantiems šiltai prisėdus truputį pailsėti. Dėkojame ir tradicinio mūsų organizuojamo žygio pastoviam rėmėjui – Kruonio gimnazijai, kurios patalpose anksčiau atvykę ar sveikatos problemų turintys mokiniai visada gali apsilti prieš minėjimą. Aišku, šio minėjimo nebūtų be pastovaus, nenuilstančio, visų žinomo ir mylimo Vytauto Markevičiaus.

Algimantas MALKEVIČIUS,
Daivos Vaitkutės ir Giedrės Adomaitytės nuotr.

Kauniečiai šventė Valstybės atkūrimo dieną

Vasario 16-ąją tūkstančiai kauniečių minėjo Lietuvos valstybės atkūrimo dieną.

Kauno Kristaus Prisikėlimo ir Šv. Mykolo Arkangelo (Igulos) bažnyčiose buvo aukojamos šv. Mišios. Po jų Kauno studentų, moksleivių bei kitų kauniečių eisena su vėliavomis žygio nuo Kauno Kristaus Prisikėlimo bažnyčios bei Kauno igulos bažnyčios iki Vytauto Didžiojo karo muziejaus.

Iškilmingame minėjime tradiciškai vyko Vyčio Kry-

tybė – tai mes visi, kad tik nuo mūsų atsakomybės, pastangų priklauso ir priklausys valstybės ateitis, jos likimas ir žmonių gerovė.

„Vasario 16-oji primena valstybės nueitą kelią. Už valstybės atkūrimą reikia padėkoti Vasario 16-osios Akto signatarams ir visiems, kurių išsaugojo valstybingumą: karininkams, partizanams, politiniams kaliniams ir tremtiniams. Mes minime tris su valstybingumu susijusias datas: Liepos 6-ąją, Vasario 16-

pilis buvo sugriauta, tačiau šis mūsis sustabdė kryžiuocių veržimąsi į Lietuvos Didžiosios kunigaikštystės viaduką. Tai garbingi mūsų istorijos puslapiai.“

Minėjimo metu kalbėjo Kultūros ministras Arūnas Gelūnas, studentų atstovybės narys Justinas Staugaitis ir kiti. Kaip ir kasmet, Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje iš karių rankų nuaidėjo salvės: kovoju siems už Lietuvos laisvę, už ištikimybę Lietuvai, už mylimą Kauną.

Vyčio Kryžiaus ordino vėliavos pakėlimo ceremonijos dalyviai

Vasario 16-osios minėjime Kauno Vytauto Didžiojo karo muziejaus sodelyje gausiai dalyvavo LPKTS Kauno filialo nariai

Jono Sakelio nuotr.

žiaus ordino vėliavos pakėlimo ceremonija. Siemet ši garbinga pareiga buvo patikėta Vyčio Kryžiaus ordino kavalierui, Tauro apygardos Laisvės kovotojui Sigitui Kvietkauskui. Miesto vadovai, LR Seimo nariai, Vyriausybės atstovai padėjo gėlių prie Nežinomo kareivio kapo ir Laisvės paminklo.

Miesto meras Andrius Kupčinskas, kaip ir visada valstybės švenčių metu, pasipuošęs tautiniais rūbais, paseikino kauniečius, pažymėjo, kad Vasario 16-oji yra ypatiška šventė, nes būtent tada, po Vasario 16-osios, buvo padėti valstybės kūrimo pamatai. Jis pabrėžė, kad vals-

ają ir Kovo 11-ąją. Visos jos svarbios, visos pabrėžia mūsų valstybės istoriją. Būtų gerai, kad daugiau neatsirastų datų, žyminciu valstybingumą. Laisvė ir Nepriklausomybė turi visada degti kiekvieno mūsų širdyje. Savo darbais kasdien ir kantriai turime kurti valstybės ateitį. Valstybę reikia auginti savo darbais, – kauniečiams kalbėjo meras A. Kupčinskas. – Šios dienos minėjome Kauno universiteto įkūrimo 90-metį. Visa tai turėjo ypatingą reikšmę valstybės vystymuisi. Atidarėme parodą, skirtą Kauno pilies gynėjams. Kėstučio sūnus Vaidotas tris savaites vadovavo mūšiui. Nors

Minėjimo pabaigoje Vienybės aikštėje Lietuvos vėliavą spalvų juostomis apjuostas Laisvės ir kiti paminklai.

Susirinkusiesiems koncertavo folkloro ansamblis „Žaisa“ ir „El-fuego“.

Iškilmingas minėjimas – koncertas surengtas ir Kauno valstybiname muzikiniame teatre. Kaip ir kasmet, Kauno valstybinėje filharmonijoje vyko mokinų chorų festivalis „Vilties daina“. Nemokamas tautinio meno koncertas „Kaip gyvasti laisva Tėvynė“, skirtas Lietuvos valstybės atkūrimo dienai, miesto visuomenei vyko Kauno kultūros centre „Tautos namai“.

„Tremtinio“ inf.

Iniciatyva, verta plačios sklaidos

Sutinkant šių metų Vasario 16 dienos šventę, LPKTS Kauno filialo Panemunės poskyrio pirmininkė Junelė Purienė, edukologijos magistrė, gimusi tremtyje, paruošė edukacinių socialinių projektą „Pasveikinkim tremtinius“ ir realizavo jį su šio rajono Kauno humanitarinės pradinės mokyklos (direktorė Antanina Džiugienė), Panemunės pradinės mokyklos (direktorė dr. Virginija Rupainienė), Kauno Motiejaus Valančiaus pradinės mokyklos (direktorė Dalia Andrikienė) ir Kauno Žiburio vidurinės mokyklos (direktorė Birutė Balčiūnienė) mokytojais ir moksleiviais. Šiuo projektu buvo siekiama plėtoti kartą tarpusavio santiukius, sukurti šventinę nuotaiką sau ir senjorams, į šventinius renginius įtrauktį pačią jauniausią kartą. Čia 21 amžiaus vaikai turėjo galimybę prisiliesti prie mūsų šalies Naujausios istorijos skaudžių įvykių, kuriuos dar mena daugelio žmonių seneliai ar proseneliai. „Tremties“ žodžio reikšmę jiems teko išsavinoti ir suprasti praėjusio šimtmecio vidurio dešimtmečių

istorijos šviesoje. Tam talkino moksleivių ekskursijos į Kauno rezistencijos ir tremties muziejų.

Šiuo mokyklų mokytojai su auklėtiniais paruošė nuoširdžius sveikinimus buvusiems sovietinių represijų liudytujams. Kiekvienas iš jų buvo papuoštas vaikiškos fantastijos piešinėliais patriotine tema ir papildytas eiliuotais žodžiais. Vienas iš jų:

Tėviške, šalie gimta,
Posmuos apdainuota.
Liaudies juostoj išausta,
Tu nesumeluota.

Sveikinimai buvo įteikti šventės dienomis ir tapo ne tikėta staigmena daugumai iš jų, okupacijos tamsoje nepradarusių vilties ir tikėjusių savo šalies atgimimui. Nuoširdžioje mokinukų aplūpyje buvo sustiprintas pasitikėjimas augančia jau-

niausia karta – valstybės klestėjimo garantu.

Mokyklose buvo išplatinamas straipsnis „Sibiras – skaudilių lietuvių tautos istorijos dalis“, kuriame buvo pateikta papildoma informacija, kaip tolime ir nesvetingame krašte atsirado tūkstančiai mūsų tautiečių. Tai papildomas istorijos žinios, kurias mažiesiems šio projekto dalyviams teks ateityje moky-

Kauno Žiburio vidurinės mokyklos 3b klasės mokiniai su mokytoja Lina Klimiene prie klasės paruoštu sveikinimų buvusiems tremtiniams Vasario 16 dienos proga stendo

Dėl dviejų procentų gyventojų pajamų mokesčio paramos

Rekomenduojame, kad gyventojai, pildydami prašymus pervesti iki 2 procentų pajamų mokesčio sumos Lietuvos vienetams, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiems teisę gauti paramą (forma FR0512), ir norėdami skirti paramą filialui, 10 laukelyje turėtų nurodyti Lietuvos po-

litinių kalinių ir tremtinių sąjungos kodą (kodas 300032645), o 15 laukelyje išrašyti Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos filialo* atsiskaitomosios sąskaitos numerį (FR0512 formos pildymo taisyklės). Atlirkus kaičiavimą pagal pateiktus prašymus paskaičiuota suma bus perversta į pagrindinės įmo-

nės sąskaitą, tačiau kreipiantis į VMI galima bus išrašyti pažymą apie sumų pervedimą pagal prašymuose nurodytas sąskaitas.

* - kiekvienas, norintis parami, 15 laukelyje išrašo savo filialo atsiskaitomosios sąskaitos numerį, kurį galima sužinoti tik savo filialo būstine.

Dėl dviejų procentų gyventojų pajamų mokesčio paramos	
PRASYSMAS PERVESTI IKI 2 PROCENTŲ PAJAMŲ MOKESČIO SUMOS LIETUVOS VIENETAMS, PAGAL LIETUVOS RESPUBLIKOS LABDAROS IR PARAMOS ĮSTATYMATURINTIEMS TEISĘ GAUTI PARAMĄ	
1. Adresatų kodas	2. Mokėtojo Lietuvos gyvenimo vieta
3. Mokėtojo gyvenimo vieta	4. Telefonas
5. Mokėtojo banko kodas	6. Elektro linijos piltinis žymės
7. Elektros linijos piltinis žymės	8. Mokėtojo banko kodas
9. 2 0 0 1 0 1 1	10. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
11. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	12. Banko pasvaldymo
13. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	14. Banko kodas
15. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	16. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
17. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	18. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
19. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	20. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
21. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	22. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
23. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	24. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
25. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	26. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
27. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	28. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
29. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	30. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
31. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	32. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
33. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	34. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
35. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	36. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
37. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	38. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
39. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	40. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
41. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	42. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
43. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	44. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
45. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	46. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
47. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	48. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
49. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	50. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
51. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	52. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
53. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	54. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
55. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	56. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
57. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	58. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
59. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	60. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
61. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	62. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
63. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	64. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
65. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	66. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
67. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	68. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
69. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	70. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
71. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	72. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
73. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	74. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
75. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	76. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
77. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	78. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
79. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	80. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
81. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	82. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
83. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	84. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
85. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	86. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
87. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	88. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
89. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	90. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
91. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	92. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
93. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	94. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
95. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	96. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
97. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	98. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
99. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	100. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
101. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	102. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
103. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	104. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
105. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	106. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
107. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	108. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
109. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	110. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
111. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	112. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
113. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	114. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
115. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	116. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
117. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	118. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
119. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	120. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
121. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	122. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
123. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	124. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
125. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	126. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
127. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	128. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
129. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	130. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
131. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	132. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
133. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	134. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
135. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	136. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
137. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	138. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
139. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	140. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
141. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	142. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
143. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	144. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
145. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	146. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
147. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	148. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
149. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	150. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
151. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	152. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
153. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	154. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
155. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	156. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
157. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	158. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
159. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	160. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
161. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	162. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
163. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	164. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
165. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	166. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
167. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	168. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
169. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	170. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
171. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	172. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
173. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	174. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
175. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	176. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
177. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	178. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
179. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	180. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
181. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	182. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
183. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	184. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
185. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	186. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
187. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	188. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
189. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	190. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
191. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	192. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
193. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	194. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
195. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	196. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
197. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	198. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
199. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	200. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
201. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	202. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
203. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	204. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
205. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	206. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
207. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	208. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
209. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	210. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
211. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	212. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
213. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	214. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
215. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis	216. Finansų linijos ištekėjimo rodiklis
217. Finansų	

2012 m. vasario 24 d.

Tremtinys

Nr. 8 (982)

7

Pirmasis Vyčio apygardos vadas

Prieš šimtą metų 1912 metų kovo 1-ąją Ukmergės apskrityje, Taujėnų valsčiuje, Užulėnio kaime gimė Juozas Krikštaponis. Progimnaziją lankė Raguvos, vėliau mokėsi Marijampolės Rygiškių Jono gimnazijoje. 1934 metais baigė Pirmojo Lietuvos prezidento (PLP) Karo mokyklos XVI laidą Kaune, jam suteiktas jaunesniojo leitenanto laipsnis. Tarnavo antrajame pėstininkų Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Algirdo pulke. 1936 metų gruodžio 31 dieną jam suteiktas leitenanto laipsnis. 1938 metais perkelės į PLP Karo mokyklą.

Kaip vėliau rašė savo atsiminimuose buvę Karo mokyklos kariūnai, Juozas Krikštaponis buvo aukštasis, gražias nuaugęs, téviškas ir nesikarščiuojantis karys, didelis sporto mėgėjas, sportininkas – lengvaatletis (rutulio stūmikas ir ieties metikas),

Karininkas Juozas Krikštaponis

turėjo daug sportinių apdovanojimų.

1938 metais sukurė šeimą su Kunigunda Sliesoraityte. 1940 metais, prasidėjus sovietų okupacijai, iš kariuomenės pasitraukė. Nuo 1943 metų – Lietuvos Laisvės armijos (LLA) narys, tų pačių

metų rugpjūtį paskirtas LLA Ukmergės apskrities pirmojo rajono vadu. 1944 metų gruodį, sujungus pirmajį ir antrajį Ukmergės apskrities LLA rajonus, karininkas Juozas Krikštaponis Užulėnio miške suorganizavo didelį partizanų būrių ir tapo pirmuoju Vyčio apygardos partizanu vadu. 1945 metų sausį partizanų stovyklą užpuolus okupacijos armijos kareiviams žuvo aštuoniolika partizanų, tarp jų ir pirmasis apygardos vadas Juozas Krikštaponis. Jo palaidojimo vieta nežinoma.

Užulėnio miške, pirmojo Vyčio apygardos partizanų vado Juozo Krikštaponio žūties vietoje, pastatytas atminimo kryžius. 1997 metais jam suteiktas teisinis kario savanorio statusas. 2002 metais LR Prezidento dekretu suteiktas pulkininko laipsnis (po mirties).

Elena MARKUCKYTÉ,
Donatas PILKAUSKAS

Niekas neatkélė vartų

(atkelta iš 6 psl.)

Atsigulėme prie kajutės. Išėjo enkavēdistas, apspardė mus, vėl teko eiti į triumą. O restorane linksminosi...

Pasiekėme Maklakovą. Čia išvarė ant Jenisejaus kranto. Antrą naktį émė lyti, – tokia gūduma, upė šniokščia. Arkliais, jaučiaus traukiamomis vežéciomis nuvežė į barakus. Gavome vieną kambarėlį, ikiéle dar vieną žmogų – Kundrecką nuo Sasnavos. Sienomis laipojo blakės. Šeštą parą mirė tévelis – pirmoji ešelonė auka. Nemokėjome rusiškai, niekas nesiteikė iš ambulatorijos „banditui“ vaistų sulisti. Pagalbos nebuvvo – iš maldaknygės skaitėme maldas... Mes su broliu, padedami kitų lietuvių, sukalėme pañau i lituvišką karstą, nudžėme suaukotais cheminiais piešukais. Kapinės buvo už dviejų kilometrų, ant Jenisejaus kranto. Tie kapai buvę, matyt, lenkų tremtinii, kryžiai išlaužyti, karvės ganosi.

Buvo birželis ir mes organizavome birželinės pamaldas. Tai labai nepatiko komendantui ir kai kuriems lietuviams, kurie pradėjo pranešinėti. Aš, kaip maldų vadovas ir kalbų prie kapų sakytojas, „kritau į akį“. Po dviejų mėnesių atrinko 25 šeimias, įsodino į laivą. Po penkių parų pasiekėme Ust Abakaną

prieplauką. Vėl išskirstė į barakus. Mane paskyrė seniūnu. Maistą vogdavo ir liepdaivo pasirašyti, kad gavome.

Viena mergaitė – Staniulyté, pabėgo. Tuoj mane iškvetė, kodėl nepranešiau. Mergaitė pagavo, nuteisė trejus metus kalėti. Vėliau ji tapo mano žmonos broliene.

Organizavome pamaldas, švēsdavome katalikiškas šventes, įsirengdavome altorėlius, giedodavome giesmes, melsdavomės. Nebuvome patikimi, krēsdavo mūsų siuntinius. Aš buvau išsaugojės lietuvišką pasą. Pasigyriau vienai mergaitei, turbūt, ji pranešė... Kartą parėjės namo radau enkavēdistus, darančius kratą. Pasą surado. Mano dienoraštį brolis spėjo paslepsti.

Lietuviai dalydavomės tuo, ką turėjome, tuo pačiu kąsneliu. Keista, kad kai kurie iš jų, grįžę į Lietuvą, pasidarė visai nedraugiški. Kai kurie dar Sibire susidėjo su vietiniais, émė girtuokliauti.

Pagaliau išleido. Grįžome į Lietuvą. Iškilo sunkiai išsprendžiama problema prisiregistravoti. Vargais negalais buvome prieregistravoti Marijampolėje. Brolis norėjo grįžti gyventi į téviškę. Nuvažavome pažiūrėti, kaip ji atrodo. O, siaubė! Pastatai sugriauti ir išgrobstyti. Sodo nebéra.

Uosiai ir kiti didžiuliai medžiai iškirsti, plikos belikę ir per téviškés laukus tekančio upelio pakrantęs. Téviškés vietoje – tik keli kelmai, o derlinguose laukuose puikavosi usnys, žaliai varputis. Niekas neatkélė kiemo vartų, niekas nepasitiko... Skausmas suspaudė širdį – išdraskytas šeimos lizdas, kuriame augome, kur ijdėjome nemažai triūso.

Parengė spaudai
Aleksandras JAKUBONIS

Atsiliepkite!

Buriatijos Mongolijos ASSR Čelutajaus miškų pramonės ūkis, Tamachtajas. Prie medžių vilkiko duju generatoriaus varomo traktoriaus (iš kairės): Elytė Karalevičiutė, Vytautas Oreška, Povilas Murmokas, Jadviga Adomavičiutė, viršuje sedi rudas. Fotograuota apie 1952 metais.

Jau 60 metų mus skiria nuo tremties laikų. Laikas nu-slopina ir užglaito skaudžius prisiminimus. Išlikusios nuotraukos leidžia prisiminti to paties likimo žmones. Tikiusi, kad pavyks surasti Elytę Karalevičiutę, kuri 1956 metais iš Sibiro išvyko į Lenkiją. Rašykite „Tremtinui“ arba šių elucių autorui.

Jonas LUKŠE

ILSÉKITĖS RAMYBEJE

Vytautas Gedrimas

1930–2012

Gimė Skuodo r. Palšių k. ūkininkų šeimoje. Mokėsi Skuodo gimnazijoje. 1951 m. areštuotas ir iš Skuodo gimnazijos 11 klases iševertas į saugumo kalėjimą. 1952 m. įkalintas Norilsko lageryje. 1956 m. išeistas iš lagerio grįžo į Lietuvą ir apsigyveno Klaipėdoje. Buvasiam politiniam kaliniui buvo sunku prisiregistravoti ir išsidarbinti. 1958 m. susituokė, užaugino du sūnus. Atkūrus nepriklausomybę įsitraukė į LPKTS gretas, buvo TS-LKD partijos narys, aktyvus įvairių renginių dalyvis.

Užjaučiame žmoną ir artimosis.

TS-LKD Klaipėdos skyrius

Antanina Keturakytė-Deltuvienė

1934–2012

Būdama keturiolikos metų kartu su sesute buvo ištremta į Irkutsko sr. Zimos miestą. Grįžusi gyveno Kauno r. Rokuose, užaugino sūnų ir dukterį.

Palaidota Karmėlavos kapinėse.

Užjaučiame vyra, sūnų ir dukterį.

Tremties draugai

Vincas Meilus

1926–2012

Gimė Ukmergės aps. Žemaitkiemio valsč. Valų k. partizanų šeimoje. Penki broliai ir dvi seserys nuo 1944 m. kovo Didžiosios Kovos apygardoje. Vincas, jo brolis Viktoras-Šturmė, Juozas Morkūnas-Klajūnas sudarė štabo apsaugos branduolių. Vincas Meilus bendražygį būryje veikė Lyduokių, Skaciūnų, Želvos (Smetonkalnio), Gurščių, Valų kautynėse. Sovietiniam saugumui likviduojant Stasio Markausko-Galijoto grupę, išduotas ir suimtas. Kalėjo Komisos ir Irkutsko lageriuose. Po kalinimo vedė tremtinę Vladą Bareišaitę, užaugino dukterį ir sūnų. Dalyvavo renginiuose atkuriant Lietuvos nepriklausomybę. Lietuvos Laisvės kovų dalyvis, apdovanotas Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių medaliu.

Palaidotas Kulautuvos kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame šeimą.

LPKTS Kėdainių filialas, bendražygiai

Skelbimai

Renku grupelę tremties vaikų, gimusų Krasnojarsko kr. Jarcevo r. Vorogovo k., prie Jenisejaus, arba ten ištremtų. Norėčiau pasiūlyti šią vasarą (dėl datos susitarimė) savo lėšomis drauge aplankytis mūsų ir tévu tremties vietas.

Rašykite Aldonai Česunienei el. paštu:
aldona.cesuniene@vdi.lt, tel. 8 621 46 137.

Dėmesio!

Kitas „Tremtinio“ numeris išeis kovo 9 dieną.

ISSN 2029-509X

Leidėjas LPKTS

Tremtinys

LPKTS puslapis interneite: <http://www.lpkts.lt>

Įmonės kodas 3000 32645. Ats./sask. Nr.LT18 70440600 0425 8365, AB "SEB" bankas.

Redaktorė

Jolita Navickienė

Redakcija:

Dalia Maciukevičienė,

Vesta Milerienė

Rasa Duobaitė-Bumbulienė

Mūsų adresas: Laisvės al. 39,

LT-44309, Kaunas, tel. (8 37)

323 204, faksas (8 37) 323 214.

Indeksas 0117.

El. paštas:

tremtinys@erdves.lt

Projektą „Lietuvos Laisvės kovų, tremties ir tautos netekčių atspindžiai“ remia

Spausdino spaustuvė UAB

“Rinkos aikštė”, Josvainių g. 41,

Kėdainiai

Ofsetinė spauda 2 sp. lankai.

Kaina 1,75 Lt

S PA UDOS ,

R ADIJO IR

TELEVIZIJOS

R È M I M O

F O N D A S

Tiražas 2730. Užs. Nr.